

kom Maalet nærmere, naar den affstafede et Par Gesandter. Mulig det saa gif nok saa godt; men det er en fuldstændig feil og forfæret Bei, at man vil høre paa sine Nederlag ved Ansættelsen af nye Embedsmænd. Derfor som det bliver noget Sædvanligt for os — jeg skal senere vise de Herrer, at dette, Mangel paa Initiativ, Mangel paa Held, er gjennemgaaende i vor Administration — og skulle vi have to nye Embedsmænd hver Gang Regjeringen ikke udretter Noget, vil der blive en saadan Stab af Embedsmænd, at det tilsidst vilde blive aldeles umuligt at lønne dem.

Idet jeg gaar over til Indenrigsministeriet, skal jeg først rette et Par Spørgsmaal med Hensyn til enkelte Poster, som jeg savner paa Finantsloven, og som jeg ikke skal udtale nogen Dom over, før jeg har hørt, hvad den høitærede Indenrigsminister har at sige i saa Henseende. Paa Finantsloven ifjor blev der paa § 19. III. A. 13 b. indsat en Bevilling til Dyrslæger, for at de kunde reise i Udlandet og der gjøre sig bekendte med Drens ondartede Lungesyge og andre smitsomme Sygdomme. Der var særkelig Opfordring for os til at gjøre det; thi vi havde lige gjennemgaaet en meget alvorlig Kvægpolitik, som nær havde medført et slet Forhold til vore Naboer og ialtfald ikke fandt nogen egentlig Billigelse her til Lands, og som for en væsentlig Del visnok maatte tilskrives den Omstændighed, at vore Sagtyndige paa den ondartede Lungesyges Omraade ikke vare enige, idet nogle af dem bebreidede de Andre, at de aldeles ikke forstod sig paa den Videnskab, de havde viet sig til. Dette er uheldigt i et saa kvæggproducerende og kvæghandelnde Land som Danmark, og det var derfor saa naturligt, at man ønskede at sætte vore Veterinærer i Stand til virkelig en Gang at forstaa sig paa dette Spørgsmaal, saaledes at de kom til at staa paa det Standpunkt, at de ogsaa kunde gjøre det forstaaeligt for Andre, og der var da ingen anden Bei at gaa end at lade dem reise i Udlandet og studere Lungesyge; thi den forekommer ikke her i Landet, men efter hvad der ligger for, findes den paa forskjellige Steder i Udlandet. Denne Bevilling blev derfor indsat, og den høitærede Minister tog imod den; men iaar findes den ikke. Nu veed jeg ikke, om den høitærede Minister allerede har faaet saa mange Dyrslæger ud at studere Lungesyge, at han mener, at der ikke behøves at sendes flere ud, eller hvad Grunden ellers er til, at Bevillingen ikke findes iaar. Jeg kunde ogsaa ønske

sendt ud, og med hvilket Resultat, og hvorledes overhovedet denne Bevilling er benyttet iaar — Spørgsmaal, der have ikke ringe Betydning for vort Landbrug og for mange Menneſter, der, da den indfattes, hilste den med Glæde og ventede sig Meget deraf. Jeg undrer mig derfor over, at jeg ikke seer nogen saadan Bevilling iaar, men jeg haaber, at den høitærede Minister kan give Oplysning om de Spørgsmaal, jeg har fremsat. Vigeledes blev der ifjor paa samme Paraaraf og samme Underafdeling indsat en Bevilling til en skarpere og ensartet Kontrol med de Dyr, der indføres fra fremmede Havnepladser. Det havde i Virkeligheden ogsaa en praktisk begrundet Anledning, idet det er bekjendt, at vi havde haft Uheld med Udførselen af Svin ifjor, Uheld, som igjen havde ført til en midlertidig Standsning af vor Svineexport til England. Jeg tror ogsaa, at det fra alle Sider blev erkjendt for at være en nyttig og nødvendig Bevilling, idet det var en Bevilling til at skaffe den fornødne Kontrol tilveie for at sikre vort Markeds Renomme i Udlandet. Denne Bevilling savner jeg paa denne Finantsloov. Jeg seer ingen Grund dertil; men maaste har den høitærede Minister allerede ved de Penge, der bleve bevilgede ifjor, kunnet træffe alle de fornødne Foranstaltninger, saa at der ikke behøves Mere. Det veed jeg ikke, og jeg spørger derfor kun derom. Samtidig kunde jeg ønske at vide, hvad den meget ærede Minister har gjort for at skaffe en let og bekvem Export af Svin til Tydskland. Man veed jo, at vor Svineexport truedes ifjor ved de Indførselsforbud, som bleve udstedte af den tydske Regjering, og at der endnu, saa vidt mig bekjendt, findes bethdelige Indskrænkninger Sted med Hensyn til Svineexporten, idet der forlanges Attester og gjøres Vanskeligheder ved Indførselen, som fordyre og vanskeliggjøre for Landet denne overordentlig vigtige Export. Man har imidlertid ikke hørt Noget om, at det er lykkedes den høitærede Minister ved Forhandling med den tydske Regjering at fjerne de Betænkkeligheder, der fra den Side ere reiste med Hensyn til vor Udførsel af Svin, hvilket dog ikke kunde være saa overordentlig vanskeligt, da jeg ikke seer rettere, end at der kunde træffes saadanne Garantier, som manale her med Hensyn til Importen fra Amerika, thi det er navnlig med Hensyn til Importen fra Amerika, at der er truffet Foranstaltninger og forlanges Garantier i Tydskland. Det er derom, vi savne Oplysninger, og jeg kunde ønske, at den høitærede Minister vilde meddele os, med hvilke Resultater han har forhandlet, og hvad Grunden er til, at han ikke